

morati proći još mnogo godina da se stanje popravi u cijeloj Jugoslaviji.

Pa i diskusija Klima-Turkalj — »Croatia concert« koja je ukazala na većinu činjenica o kojima ovdje govorim i u kojoj u zagrebačkom »OKU« niti jedna strana nije ni malo odustala od svojih postavki pokazuje dva različita aspekta pristupa organizaciji ovakvih natjecanja. »Croatia-concert« ne želi akceptirati niti jednu primjedbu i zatvara poput naših violinističkih pedagoga i andragoga oči, dok Klima i Turkalj napadaju jedno natjecanje i zbog trošenja velikih sredstava, iako se ne usuđuju napasti recimo propalu Opernu sezonu u Puli u organizaciji Koncertne direkcije Zagreb, kada je zbog loše organizacije i nemara kroz prozor bačeno na ulicu oko milijardu starih dinara, a da nitko za to nije odgovarao.

Zagrebačka glazbena publika je pokazala veliki interes za natjecanje »V. Humla«. Tehničku realizaciju je imalo u svojim rukama Društvo muzičkih radnika »Croatia-concert«. Ova organizacija se pokazala djelotvornom da organizira ovakva natjecanja. Spomenuo bih na kraju da je »Jugoton« snimio i posebnu gramofonsku ploču na kojoj sviraju Humlovi učenici, a da su Gorzynska i Ambracumjan nastupili u Zagrebu sa Zagrebačkom filharmonijom na redovnom abonentskom koncertu.

Siniša Hrestak

KONCERT »COLLEGIUM PRO MUSICA SACRA«

»Collegium pro Musica sacra« priredio je dva koncerta u Dubrovniku, u dominikanskoj crkvi, 1. i 2. svibnja. Prve večeri mješoviti zbor Collegiuma izvodio je skladbe iz zapadnoevropske duhovne glazbe:

W. Dufay: *Kyrie*

L. Viadana: *Exultate Justi*

Gregorijanski koral: *Graduale, Sequentia in die Paschae*

L. Vittoria: *Ave Maria*

A. Scarlatti: *Exultate Deo*

A. Vivaldi — Bach: *Koncert za orgulje u a-molu*

A. Vivaldi: *Gloria*

Zbor Collegiuma pod vodstvom sestre Imakulate Malinka zvučao je vrlo usklađeno i stilski ujednačeno, što je i muzikalna dubrovačka publika osjetila, nagradivši ih dugotrajnim pljeskom. Teško je izdvojiti posebno uspjele točke. Od gregorijanskog koral (sa solisticom Cecilijom Pleša) preko izvrsne interpretacije Viadane i Scarlattija, do završne točke (Vivaldi: Gloria), koja je okrunila uspjeh te večeri, sve je bilo na dostojnoj razini.

Dobro pogođena tempa, tehnička ležernost u brzim stavcima te izvrsni solisti: Ivanka Boljkovec i Cecilija Pleša, uz pouzdanu orguljsku pratnju Mate Leščana učinili su izvedbu vrlo atraktivnom. Vivaldijev koncert u a-molu u izvedbi Mate Leščana zvučao je stilski korektno, osim nešto nemirnog zadnjeg stavka. Šteta da nije bilo još više slušača.

Na programu druge večeri bila su djela domaćih autora — minijature iz Cithara Octochorda u obradi Ive Kokota za ženski zbor (*Ave Maria, Gospoja si milostivna, Zdravo Marijo*) te *Zdrava Devica* (obrada Mate Leščana) za mješoviti zbor. Od solističkih točaka izvela je s. Cecilija Pleša izvrsnu popijevku Stanka Šimunića: *Pri kamenitih vratih* (kajkavski tekst D. Domjanića) te o. Josip Soldo dvije popijevke Mate Leščana: *Spomen na Mariju Bistricu* (D. Domjanić) te *Okreni lice* (A. Jakšić) — svojevrstne duhovne šansone.

Ženski zbor nastupio je još jednom sa Vidakovićevom himnom *Zdravo, o moj anđele* (Salve mi angeli) — na motive »Dies irae«, u kojem je došlo do izražaja kristalno jasna zvučnost ženskih glasova.

Dvije vrlo lijepe skladbe — Klobučarevu: *Zdrava si Marije* i Županovićevu: *Sibensku molitvu* donio je

mješoviti zbor u veoma skladnoj interpretaciji. Tu su se istakli solisti: sonorni bas Marijan Jurišić te mezzosopran Cecilija Pleša. Nakon toga slijedila je Duganova *Toccata u g-molu*, koju je koncizno i temperamentno izveo Mato Leščan. U toj skladbi došla je do izražaja transparentna zvučnost prekrasnog baroknog instrumenta glasovite njemačke firme von Beckerath.

Na kraju koncerta izvedena su još tri koncerta Vinka Jelića (*Oculi tui* — mezzosopran, *Bone Jesu* — duet mezzosopran i sopran te *Virgo prudentissima* — (mješoviti zbor i orgulje) i prekrasni *Quam pulchra es* — Ivana Lukačića. Ponovno smo čuli odlične soliste: Ivanku Boljkovac, Ceciliju Pleša, Josipa Soldu i Marijana Jurišića.

Zbor Collegium pro musica scara pod sigurnim vodstvom Imakulate Malinka ostvario je tako dva izvrsna koncerta, zanimljiva i po svojoj koncepciji i po stilski primjerenosti, umjetničkoj izvedbi, šireći time poruku »musices sacrae« diljem naše zemlje, u ovom našem profanom i jeftinom ukusu sklonom vremenu.

M. O.

GLAZBENI ŽIVOT U RIJECI DRUGOM POLOVICOM 1976/77

7. veljače 1977. gostovao je u Rijeci (dvorana »Neboder«) beogradski pjevački zbor »Collegium musicum« pod ravnanjem Darinke Matić-Marović, dok su solistice zbora bile Vera Milčić, Svetlana Bojević, Dragana Milojević i gost večeri Dimitrije Golemović. Ovaj ženski zbor predstavio je vrlo široki raspored od Monteverdija do naših dana, i teško je izdvojiti nešto što je bilo najbolje. Naime, neposrednost pjevačica tijekom izvedbe, iz čega struji ljubav za poziv, pa umjetnički vrhunske interpretacije, bilo u poznavanju stilova, bilo u doživljavanju tzv. nove glazbe, sve se to sliče u jednu reljefnu cjelinu koja je upravo magijski djelovala i ponijela slušatelje u delirij. Bila su dva koncerta: za Muzičku omladinu (popodne) i za građanstvo (navečer).

8. veljače gostovao je u naslovnoj ulozi Rossinijeve opere *Seviljski brijač* talijanski bariton Mario D'Anna, koji je uz gosta Antona Možinu iz Sarajeva, te uz domaće: Anu Karlović, Franju Godeca, Dinka Lupija, pod ravnanjem Vladimira Benića ostvario vrlo vrijednu pjevačko-glumačku cjelinu i nosio predstavu.

14. siječnja Opera je izvela u stiliziranom dekoru, a u stilu koncertno-oratorijske izvedbe i u suvremenim kostimima, operu Chr. Willibalda Glucka *Orfej*; izvedbom je ravnao Vladimir Benić, a u ovom obliku je na pozornicu postavio Vladimir Ružđak, dok je zborovođa bio Krunoslav Kajdi. Mira Zidarić (Orfej) je svojim toplim altom osvojila slušatelje iskrenošću i kulturom interpretacije, Zorka Wolf (Euridika) svojim plemenitim sopranom posebno se istakla u duetu s Orfejem, a Sonja Pečar-Karabaić ostala je na korektnom ostvarenju. Vladimir Benić postigao je izjednačenu zvukovnu cjelinu, tako da je izvedba bila od gledališta srdačno primljena i ponovljena je 19. ožujka.

28. veljače u »bijelom«, baroknom salonu Pomorskog i povijesnog muzeja, nizozemski kvartet »Gaudeamus« u sastavu: Friedrich Max Werner, I. violina, Jan Wittenberg, II. violina, Hans Neuburger, viola i Paul M. Hendriks, violončelo, održali su koncertno veče na kojemu su predstavljani skladatelji našeg vremena: Webern, Stravinski, Baaren, Pijper, Raxach i Nakamura. Pri izvedbi se mogla osjetiti upravo savršena usviranost izvoditelja, koji su ovu neobičnu glazbu, odnosno nov glazbeni izraz za većinu slušatelja, sugestivno prenosili na nazočne a ovi su osjetili da u tim osebnim harmonijama i šumovima struje novi glazbeni sokovi. To je bio i razlog da su slušatelji kao bez neke opterećenosti prihvatili ovaj novi zvuk vrlo neposredno i čak iznudili dva dodatka u istom stilu.

10. ožujka održan je u »mramornoj« dvorani Pomorskog i povijesnog muzeja solistički koncert zagrebačkog umjetnika Ljubomira Gašparovića (glasovir). Ovaj mladi, nadareni glazbenik ima sigurnu tehniku, izražajan zvuk, obilježje vlastite umjetničke ličnosti, pouzdano pamćenje i smisao za stilske vrednote djela. Bachova *Toccata* u g-molu, vrlo profilirana, otvorila je put prema bravurnosti i briljantnosti kao glavnih obilježja Beethovenove *Sonate u C-duru*, (Waldstein), da bi u drugom dijelu rasporeda profinjenom muzikalnošću izveo Livadićev *Noiturno* i širinom romantičarske emocionalnosti predstavio Schumannov *Karneval*. Oduševljenju slušatelja zahvalio se *Toccatom* Ivane Lang.

17. ožujka predstavio se riječkim slušateljima član riječke Opere Ferdinand Zovko, bariton, a zanimanje za njega kao koncertantnog pjevača ispunilo je dvoranu. U prvom dijelu rasporeda Zovko je doradenom pjevačkom kulturom predstavio po dvije arije Händela i Glucka, zatim tri arije Mozarta i Wagnerovu ariju Wolframa iz opere *Tannhäuser*. Dobra škola, znalačko fraziranje i osjećajna predanost bile su obilježja koja su jamčila i za drugi dio. U ciklusu pjesama *Po dragom kraju* Lhotke-Kalinskog i u Gotovčevu ciklusu *Intima* umjetnik se potpuno predao glazbi i ostvario toplu, neposrednu izvedbu širokog osjećajnog raspona, oblikovavši u cjelini jedno vrijedno glazbeno veče, gdje je usklađena i pouzdana pratnja Petra Škrjaneca pridonijela općem raspoloženju, nakon čega su izvedena i dva dodatka.

24. ožujka predstavio se ponovno u Rijeci Riječki komorni orkestar pod ravnanjem Petra Škrjaneca, a među članovima orkestra nastupili su kao solisti Ante Farina, violina, Edi Mendiković, violina, Josip Sepić, violončelo, Karlo Lukšić, oboa, i Marijan Karlović, fagot. Ova skupina mladih zanesenjaka u najboljem smislu te riječi, pregnula je da ovim sastavom pokaže kako i Rijeka može imati jedno komorno tijelo, koje ozbiljnošću pristupa poslu obećava da će u svom gradu dostojno izvršiti zacrtane planove. Svirajući zanosno i zvukovno puno i svježije, mladi su umjetnici predstavili Monteverdijeve odlomke iz opere *Orfej*, da bi zatim Geminianijev *Concerto grosso* u g-molu dali stilski čisto, dok su se u Vivaldijevom »*Concerto grosso*« u d-molu istakli kao solisti Ante Farina, Edi Mendiković i Josip Sepić. Vrlo ugodno koncertno raspoloženje nadopunili su zatim Vivaldijevim *Koncertom za obou, fagot i orkestar* Karlo Lukšić i Marijan Karlović, koji su u zvukovno ugodnom i ritmički točnom dijalogu dali vrlo zrele izvedbe. Nešto manje je uspjela Stamtzova *Simfonija* u D-duru, zbog nedovoljno izraženog dinamičkog nijansiranja, ali su zato na kraju Bartokovi *Rumunjski plesovi* privukli pozornost, a ponavljanje u dodatku bilo je odraz oduševljenja i dobromjernosti slušatelja prema ovom sastavu.

28. ožujka u dvorani »Neboder« simfonijski orkestar proslavio je 120-obljetnicu smrti Ludwiga van Beethovena. Na rasporedu: *Prometej* predigra, op. 43, *Ah! Perfido* koncertna arija, op. 65, *II. koncert za glasovir i orkestar* u B-duru i *VI. simfonija* u F-duru, op. 68 (Pastoralna). Pod ravnanjem Davorina Hauptfelda, kao solistice su nastupile Mira Zidarić mezzosopran i Melita Lorković, glasovir — Zagreb. Koncert se odvijao pred mnogo slušatelja, što je stvorilo i svečanije raspoloženje, a napetost izvedbe sačuvana od početka do kraja koncerta imala je pozitivan ishod. Mira Zidarić je koncertnu ariju izvela vrlo osjećajno, iako malo napeto u visinama, dok je Melita Lorković s iskustvom velike umjetnice donijela koncert dinamički iznijansirano i muzikalno, a orkestar ju je dobro slijedio. U simfoniji se pokazala doradenost izvedbe, pa je cijeli koncert ostavio dojam koncertne večeri dostojne velikog imena. Šteta je samo, da barem jedan dio koncerta nije ponovljen za Muzičku omladinu s obzirom na značajnu obljetnicu.

29. ožujka održan je u Muzeju koncert na kome su se predstavili njemački umjetnici Heinrich Klug, violončelo, i Herbert Spitzenberger, glasovir. Taj je

koncert bio, bez pretjerivanja, pojam savršenosti jedne komorne večeri, u kome su umjetnici, s obzirom da su se većinom rasporeda predstavili sonatama, bili ravnopravni sudionici jedinstvenog umjetničkog čina. Schubert *Arpeggione* — Sonata u a-molu, Strauss R. *Sonata* u F-duru, op. 6, Dvorak *Poloneza* u A-duru, op. B 94 i Sostaković *Sonata* u d-molu op. 40, — taj raspon skladatelja i stilova bio je dovoljan da prikaže svu širinu emocionalnu i tehničku, a ako k tome dodamo da je savršena tehnika bila u službi glazbe u njezinoj biti i dubini, isključujući samo površinsko blještavilo, onda se s punim pravom može govoriti o dvije izvanredne umjetničke ličnosti. Iako zbog iznenadne hladnoće nije bilo puno slušatelja, ipak je oduševljenje iznudilo i dodatka na istoj, vrhunskoj umjetničkoj visini, tako da će se ovaj koncert dugo pamtili.

31. ožujka predstavio se u dvorani Muzeja zagrebački sastav »Collegium musicum« koji su sačinjavali: Mirjana Bohanec, sopran, Theo Tabaka, flauta, Ivo Olup, oboa, Branko Košir, violina, Marijan Kobetić, fagot, i Mladen Raukar, čembalo. Na rasporedu su bili zastupani naši i strani stari majstori: Jelić, Fasch, Resti, A. Sorkočević, Vivaldi, Bodin de Boismortier, Haydn i J. Chr. Bach. Ovaj bogati i raznoliki raspored privukao je pozornost, a jednostavnost izraza sa starinskom patinom, harmonijska osebjnost i vrhunska izvedba, koja se odrazila kroz sviranje u sklopu sastava, pri čemu se osjetilo da je i svaki član umjetnik na svom glazbalu, sve se to nametnulo slušateljima, koji su izvoditelje burno pozdravili, očito zadovoljni ovim osobitim i neuobičajenim koncertom.

4., 6., 8., 10. i 11. travnja Muzička škola »Ivan Matetić Ronjgov« priredila je pet različitih koncerata svojih sadašnjih i bivših učenika, kao već tradicionalne priredbe ove ustanove u mjesecu travnju, budući da je u tom mjesecu rođen skladatelj čije ime nosi škola. Prvi koncert je nosio naslov: Svečani koncert u povodu Dana škole, drugi, Večer akordeona, treći Koncert sudionika 13. natjecanja učenika muzičkih škola SR Hrvatske, četvrti Koncertna matineja i peti Koncert nekadašnjih učenika Muzičke škole »Ivan Matetić Ronjgov« Rijeka. Svi su koncerti bili dobro posjećeni, isto tako i pripremljeni, a u mnogim točkama rasporedu mogu se naslućivati novi mladi talenti koji obećavaju.

7. travnja održan je u mramornoj dvorani Muzeja solistički koncert mladog splitskog klarinetista Ivana Borčića, koga je na glasoviru pratila Olga Račić. U prvom dijelu raspored je imao *Sonatu* f-mol, op. 120. br. 1. Johannes Brahmsa i *Sonatu brevis* Zlatana Vade. Drugi je dio sačinjavao kraća i neka izrazito virtuozna djela: G. Bonard *Rondo*, H. Haller *Recitativ i Allegro*, I. Stravinski *Tri komada za solo klarinet*, Ch. M. Widor *Introduction i Rondo* i Bruno Brun III. *minijatura*. Izvanredna tehnika, suverenost predavanja, plemenit zvuk, dinamično sjenčanje i virtuoznost, ali ne isprazna — to su odlike ovog mladog umjetnika, koji se i na raznim natjecanjima već potvrdio kao izvrstan solist. Olga Račić ga je pratila vješto i muzikalno tako da je i ovo glazbeno veče bilo jedno od vrlo uspješnih, s obzirom na izvedbu, ali nažalost, slabo posjećeno.

15. travnja u dvorani Muzeja počela je radom glazbena tribina u organizaciji Centra za kulturu Sveučilišta u Rijeci, na kojoj su sudjelovale riječke umjetnice Ivana Zobundžija, flauta, i Nina Kovačić, glasovir. Tribina je nosila naziv »Klasika na popularan način«. Iako je zamisao dobra i izvoditeljice su također bile sa svoje strane na visini, cijela priredba je bila nedovoljno dobro pripremljena i dosta nestručno organizirana, pa je opći uspjeh izostao.

18. travnja Narodno kazalište »Ivan Zajc« priredilo je svoj posljednji simfonijski koncert u godištu 1976/77. Na koncertu pod ravnanjem Vladimira Beniča predstavljena su dva skladatelja: u prvom dijelu J. S. Bach (*Brandenburški koncert* br. 3, u G-duru, i *Koncert za violinu i obou* u d-molu; solisti: Josip Kli-

ma, violina, i Mladen Požgaj, oboa — Zagreb), u drugom dijelu Igor Stravinski (*Zar-ptica*, baletna suita i *Simfonija psalama*, uz sudjelovanje opernog zbora.). Ovaj neobični i zanimljiv raspored privukao je priličnu pozornost riječkih slušatelja, koji su ga u cjelini dobro primili, iako izvedba nije bila sasvim izjednačena u prvom dijelu koncerta. Naime, izvjestan nemir i djelomično ritmička labilnost, nisu Brandenburškom koncertu dale potrebnu čvrstoću, što se ispravilo u koncertu za soliste. Josip Klima i Mladen Požgaj izveli su svoje dionice dobro raspoloženo i intonativno čisto, a orkestar ih je u tom duhu slijedio. Najbolje se dojmila *Zar-ptica*, razigranošću orkestra, nakon čega je *Simfonija psalama* djelovala monumentalno, ali i smirujuće.

21. travnja u »mramornoj« dvorani Muzeja nastupio je Igor Zukov, glasovir, SSSR. Ovaj umjetnik, koga su na njegovim gostovanjima po našoj zemlji pratile briljantne kritike, privukao je i pozornost riječkih slušatelja što su ispunili koncertnu dvoranu, dok se na rasporedu nalazilo samo jedno skladateljsko ime: P. I. Čajkovski. Bio je to s jedne strane intimni Čajkovski koji se toplim ugođajima izražava u djelu *Godišnja doba*, op. 37 A, ne premašujući nigdje zvukovne raspone, što se uglavnom drže u okviru umjerenih dinamika, čemu uostalom odgovaraju i naslovi pojedinih stavaka za dvanaest mjeseci. Bilo je to puno fine lirike, smirenih ugođaja i neke unutarnje topline koja je upravo zračila iz pojedinih odlomaka. Drugi dio koncerta obuhvatio je *Veliku sonatu* u G-duru, op. 37, koja je bila potpuni kontrast prethodnom djelu. Naime, izuzetni zvukovni rasponi, od nečujnog drhtanja blage melodike, do ogromnih, monumentalnih zvukovnih sklopova što asociraju na orkestralne ugođaje, našli su se u ovoj sonati ne samo kao primjer klavirskih zvukovnih mogućnosti, nedostupne svakom umjetniku, nego i kao izuzetni zvukovni obujam kakav se rijetko čuje. Sve je to stvorilo u dvorani osebujan ugođaj kakav se ne zaboravlja i izazvalo također opsežniji dodatak, jednu Bachovu »Koralnu predigru« kojom je umjetnik doduše izišao iz Čakovskova romantičarsko-patetičnog ugođaja i stilskog okvira, ali je time dao i primjer za poniranje u druge stilске vrednote. Time je pokazao puninu svoje umjetničke ličnosti, ostvarivši ujedno nezaboravan koncert, odnosno umjetnički događaj prve vrste.

5., 6., i 7. svibnja Nastupaju u popularnoj opereti Ive Tijardovića splitski umjetnici, Boris Dvornik, Gertruda Munitić, Albin Kokeza i Vinko Varvodić koji sa svog uspjelog gostovanja u Zagrebu, (dvorana »Vatroslav Lisinski«) prikazuju u Rijeci vjerodostojnu *splitsku Floramye*. Rasprodane ulaznice već nekoliko dana unaprijed, za sve tri predstave dokaz su velikog zanimanja i očekivanja.

Narodno kazalište »Ivan Zajc« priprema za kraj godišta 1976/77. dvije jednočine opere: Giulio Viozzi, »*Alamistakeo*« i Franz Suppé, »*Lijepa Galateja*«.

22. ožujka u svome domu u Rijeci skromno je proslavio 80 godina života naš slavni operni pjevač Milan Pihler. »Novi list« i »Vjesnik« donijeli su opširnije članke o njegovom umjetničkom djelovanju, a stigli su mu i brojni brzogosti umjetničkih prijatelja i ustanova, gdje je djelovao i proslavio se. U tom smislu mu je, prigodom proslave 150-obljetnice Hrvatskog glazbenog zavoda u Zagrebu, uručena 17. travnja diploma o počasnom članstvu ove ustanove, a zbog zasluga na unapređenju glazbenog života u nas.

31. ožujka svečano je u Vodnjanu otkriveno poprsje Antonija Smareglie (1854 — 1929), »istarskog Wagnera«, o kome je Romain Roland imao visoko mišljenje i vrednovao njegovo glazbeno stvaralaštvo. Ono sadržava prvenstveno niz opera, a među njima i jednu s tematikom iz Istre, *Istarska svadba*, što su je svojevremeno izvele kod nas mariborska i riječka Opera. Na ovoj priredbi predavali su prof. Giulio Viozzi iz Trsta i prof. Slavko Zlatić iz Pule.

Vladimir Fajdetić

BERLINSKI SIMFONIČARI iz DDR u povodu svoje 25. obljetnice postojanja gostovali su 6. III. o. g. u Zagrebu u dvorani »Vatroslav Lisinski«. Tom prigodom izveli su: Sostakovičevu *Desetu simfoniju*, Weberovu uvertiru za *Preciosu*, Chopinov *Drugi klavirski koncert*. Dirigirao je Kurt Sanderling, a kao solista na glasoviru nastupila je Annerose Schmidt.

FERENC PÁLINKÓ (učenic Vaclava Humla) ravnao je koncertom Beogradske filharmonije 24. II. u Domu kulture Studentskog grada. Na programu su bila djela: P. I. Čajkovski, *Koncert za klavir i orkestar u b-molu* (solist Vladimir Krpan) i *Simfonija* br. 5 u e-molu.

MILAN PIHLER, operni pjevač, proslavio je 80. obljetnicu života. Svoju karijeru započeo je u Osijeku 1919. g. u Puccinijevoj *La Boheme* (uloga Marcella.) Zatim je kroz 13 sezona angažiran u beogradskom »Narodnom pozorištu«. Za vrijeme rata bio je član Zagrebačke opere. Godine 1946. odlazi u Rijeku gdje ostaje do odlaska u mirovinu 1962. g. U svojoj dugogodišnjoj pjevačkoj karijeri (40 godina) pjevao je mnoge baritonske i bas-baritonske uloge. Pihler je često nastupao i u drugim opernim kućama naše države. Gostovao je u inozemstvu: Rim, Venecija, Firenca, Beč, Frankfurt na Majni, Temišvar. Pjevao je razne uloge u operama: Zrinski, Boris Godunov, Gianni Schicchi, Hovanščina, Figarov pir, Falstaff, Prodana nevjesta, Carmen, La Boheme i dr. Za svoje uspjehe i zasluge primio je razna priznanja i nagrade.

Muzej grada Šibenika izdavač je ZBORNIKA »ŠIBENIK«. Zbornik sadrži raznovrsne priloge naših eminentnih stručnjaka. O glazbi dao je prikaz DR. LOVRO ŽUPANOVIĆ u svom prilogu: Iz glazbene prošlosti Šibenika.

RUŽA POSPIŠ BALDANI početkom travnja o. g. nastupila je dva puta u Salzburgu u izvedbi MUKE PO MATEJU J. S. Bacha. Izvedbom je dirigirao Herbert von Karajan. Zanimljivo je spomenuti da je ona na izvedbe dolazila osobnim mlažnjakom von Karajana iz Geneve gdje je u međuvremenu pjevala u operi Carmen.

ARTUR RUBINSTEIN, pijanist svjetskog glasa, odlikovan je najvišim brazilskim kulturnim ordenom Rio Branco za izvanredno izvođenje glazbe brazilskog skladatelja.

HERBERT VON KARAJAN, dirigent Berlinskog simfonijskog orkestra i direktor salzburškog festivala, primio je u Münchenu glazbenu nagradu »Ernest von Siemens«. Prema riječima dobitnika nagrade H. von Karajana dio nagrade namijenit će svojim dvjema fondacijama u Salzburgu i Berlinu.

LJILJANA MOLNAR TALAJIĆ, primadona Zagrebačke opere, proslavila se tumačenjem likova u Verdijevim i Puccinijevim operama. U travnju o. g. postiće još jedan izvanredan uspjeh tumačeći naslovnu ulogu u Bellinijevoj *Normi* i to u poznatoj Bečkoj operi, gdje već s uspjehom nastupa prošlih sedam godina.

ZAGREBAČKI SOLISTI završili su svoju stotu inozemnu turneju. Ovaj put nastupili su u Francuskoj, Kanadi i SAD. Solisti su održali 34 koncerta u 45 dana. Još jednom su potvrdili visoku kvalitetu muziciranja.

KREŠIMIR FRIBEC, hrvatski skladatelj, dovršio je operu *Kralj Edip*. Opera je rađena prema Sofoklovoj tragediji.

VLADIMIR RUŽDJAK proslavio je ove godine 30. obljetnicu umjetničkog djelovanja nastupom u naslovnoj ulozi *Rigoletta*. Slavljenik je ujedno bio i režiser. Proslava je prošla skromno, ali razdragana publika nagradila je slavljenika burnim ovacijama, kako je to redovito bilo kroz 30 godina nastupanja Ruždjaka na opernim podijima. Za svakog umjetnika to je i najveće nagrada. Vladimir Ruždjak postaje 1947. g. član